

CUPRINS

Chipul din vis.....	5
Kurt.....	11
Maggie se trezește.....	29
Întâmplări din tinerețea lui Maggie.....	45
Scandinavian Star	73
O ditamai monstruoziitatea de un alb strălucitor.....	97
Câteva cuvinte grele	113
La Café Blomsten.....	139
Viața lui Kurt trecută în revistă.....	161
Un apel din Copenhaga.....	189
Scandinavian Star	193

E aproape vară. Sunt multe muște și albine ce roiesc în jurul prunelor strivite pe gazon. Un cuib de rândunici a fost spulberat de furtună cu câteva săptămâni în urmă. Kurt a fost amărât și dărâmat vreme de mai multe zile, visase puii de rândunică și nu reușea să înțeleagă cum s-a putut întâmpla așa ceva.

Maggie își toarnă încă o ceașcă de cafea. O deranjează că Sofie pur și simplu n-are de gând să-i spună ceva să mănânce de ziua ei de naștere. Nu știu, fă-mi o surpriză, îi spusese ea, iar Maggie a devenit agitată. Acum câțiva ani, Maggie a sunat acasă dintr-o cabină telefonică, plină de entuziasm, ca să întrebe dacă Sofie văzuse rochia frumoasă din vitrina magazinului La Vita. Sofie o văzuse și i se păruse și ei frumoasă, așa că Maggie a intrat în magazin și a cumpărat-o. E pentru fiica mea, i-a spus vânzătoarei ce afișa un dezinteres politicos, fiicei mele îi place galbenul. S-a simțit, în mod foarte specific, ca un castravete plutitor când cu plasa în mână, și-a continuat drumul

prin oraș și până la stația de autobuz. Ajunsă acasă, s-a dovedit că nu aceea fusese rochia care-i plăcuse lui Sofie, ci o alta galbenă. Corpul meu o să arate complet aiurea în asta, a spus ea cu lacrimi în ochi, o să arăt de parcă am luat un sac pe mine. Maggie a încercat să-și controleze respirația, ca să nu înceapă și ea să plângă.

E o amintire neplăcută, o alungă și-n loc pune un reproș pe care și-l face – uitase și azi să ude plantele – și se duce afară. Singurul ei strat de flori e complet pârlit. Când și-a dat seama că ar trebui să le pună mai multă apă în timpul valului de caniculă, era deja prea târziu. Nu-și amintește numele lucrurilor pe care le-a plantat acolo. Dar în fiecare primăvară răsare ceva, iar asta o face fericită.

Taie câteva flori arse de soare. E nevoită să se ghemuiască. Nu îndrăznește să se aplece atunci când Kurt ar putea fi prin preajmă. În primii ani de locuit împreună, el venea mereu în fugă când o vedea aplecându-se, se izbea cu bazinul de fundul ei, scoțând un sunet ciudat. Ei nu i-a plăcut chestia asta încă de la început, dar nu a spus nimic, dincolo de ce se înțelege atunci când stai țeapănă și nu scoți niciun sunet. La început, i-a fost teamă să nu-l rănească, pe urmă i-a fost doar teamă, însă, în timp, anxietatea a devenit o rutină intermitentă.

Kurt și Maggie s-au întâlnit într-un bar. Maggie hotărâse că voia să devină cântăreață. Lecțiile de chitară fuseseră epuizante, pentru ea era mult prea rigid să învețe să mânuiască un instrument, era ceva amețitor în faptul că trebuia să ții degetele *exact* așa, fără să poți improviza. Din același motiv fusese concediată și de la magazinul alimentară. Cu banii nu poți să improvizezi, ori ea dacă nu poate să improvizeze, nu are nicio șansă. Cum ar fi trebuit să știe cât face cincizeci de coroane minus treizeci și trei de coroane și cincizeci de øre¹, e ceva de neînțeles.

Dar în cazul cântatului la chitară a trecut peste rușine și a alocat timpul necesar pentru repetiții, iar și iar, fără să înțeleagă cu adevărat ce trebuia să facă. Chiar dacă profesoara o fi crezut că e proastă, ea își

1. Unitate monetară, echivalentul a o suta parte dintr-o coroană daneză (n.t.).